

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπί τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΕΥΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.
ΕΤΟΣ Ι' — ΑΡΙΘ. 485.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ, διήγημα.
ΣΤΙΧΟΥΡΓΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΑ ὑπὸ Ν. Γ. Πολίτου.
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.
ΤΟ ΡΟΔΟΝ ὑπὸ Σ. Μηλιαράκη.
ΕΙΣ ΔΥΟ ΦΙΛΑΣ ποίημα Γεωργίου Δροσίνη.
Η ΥΑΛΟΣ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐπὶ τὸν τίτλον *Greek Lays, Idylls, Legends*, εἰς ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ἀγγλοῦ ἐκδότου Grünber ἡμετέροι μεταφράσεις ἑλληνικῶν ποιημάτων ὑπὸ τῆς λογίας καὶ ἑλληνομαθοῦς κυρίας Ἐλισάβετ Ἐβέρτου φιλοτεχνηθεῖσαι. Αἱ μεταφράσεις αὗται ἀποτελοῦσι κομψότατον τόμον ἐκ 300 περίπου σελίδων μετὰ πρόλογον καὶ σημειώσεων πολλῶν, περιλαμβάνουσι δὲ 56 ἔργα τῶν ἑξῆς ποιητῶν: I. Τυπάλδου, Ἄριστ. Βαλαωρίτου, Γ. Ζαλοκώστα, Ἄλξ. Σούτσου, Ἥλ. Τανταλίδου, Ἀγ. Παράσχου, I. Καρασούτσα, Θ. Ὀρφανίδου, Ἄλ. Ραγκαβῆ, Δ Βικέλα, Σ. Λάμπρου, Ἄριστ. Προβαλεγγίου, Γ. Βιζυνοῦ, Κ. Παλαμῶ, Γ. Δροσίνη. Ἐν ταῖς μεταφράσεσι διετηρήθησαν τὰ μέτρα τῶν πρωτοτύπων καὶ τὸ νόημα ἀπεδόθη μετὰ γνώσεως καὶ τέχνης πολλῆς. Πολλὰ χάριτες ὀφείλονται τῇ λογίᾳ Ἀγγλίδι διὰ τὸ εὐγενὲς καὶ φιλελληνικώτατον ἔργον ὑπερ ἀνάθεσι, νὰ καταστήσῃ γνωστὰ εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς αὐτῆς τὰ προΐοντα τῆς νεαρᾶς ἡμῶν ποιήσεως, δευτέρα αὐτῇ μετὰ τὴν δεσποινίδα Μάκφερσον ἧτις πρὸ διετίας ἐξέδωκεν ἕτερον τόμον μεταφράσεων. Ἄν δὲ προσεβῆ καὶ ἡ Κυρία Γκάρνερτ, ἧτις ἔχει ἤδη ἑτοιμὴν σειρὰν ὁμοίων μεταφράσεων, ἐνθαρρυντικώτατον καὶ λίαν κολακευτικὸν εἶνε τὸ φαινόμενον τοῦτο ὅτι αἱ ἀγγλίδες κυρίαι διακρίνεται τοσοῦτον συμπαθεῖς μετὰ τοὺς ἑλληνας ποιητάς.

— Διαγωνισμὸς ἐκηρύχθη μετὰ τῶν γάλλων γλυπτῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἀνδριάντος τοῦ φιλοσόφου Ρουσσώ, ἐγερθησομένου ἐν μιᾷ τῶν πλατειῶν τῶν Παρισίων. Τὸ ὕψος τοῦ ἀνδριάντου δὲ εἶνε 3 περίπου μέτρα. Ὀκτακισχίλια δραχμαὶ θέλουσι χορηγηθῆ εἰς τὸν καλλιτέχνην, ὅστις θέλει ἀναλάβει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου.

— Ὁ γερμανὸς A. Marlin Hartman ἐδημοσίευσεν ἐν Λειψίᾳ *Ἐκλεκτὰ τεμάχια* ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Βίκτορος Οὐγγῶ εἰς τρεῖς τόμους. Ἐν τῷ πρόλογῳ ὁ γερμανὸς ἐκδότης ἀποφαινόμενος ὅτι «ἅπας ὁ κόσμος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ σκέψεως ἐκφράζεται ἐν τῇ ποιήσει τοῦ Οὐγγῶ, ὅστις εἶνε ὁ Παγανίνης τῆς γαλλικῆς ποιήσεως, προστίθεισιν ὅτι αὐτὸς καθ' ὃ γερμανὸς λυπεῖται καὶ οἰκτεῖται ἐκφράσεις τινὰς τοῦ Οὐγγῶ, γραφείσας κατὰ τὸ 1870, ἀλλ' ἐν τῇ συλλογῇ του πολὺ ὀλίγα παρέχει πολιτικὰ ποιήματα καὶ οὐδεμίαν γραμμὴν δυναμένην νὰ πληρώσῃ τὸν γερμανικὸν πατριωτισμὸν. Ἐν τέλει τοῦ τρίτου τόμου παρατίθεται μακρὸς κατὰλογος τῶν κριτικῶν μελετῶν, αἵτινες δημοσιεύθησαν περὶ τοῦ Οὐγγῶ.

— Ἀνευρεθεῖσαι προσφάτως ἐδημοσιεύθησαν τρεῖς ἐντελῶς ἀνεκδοτοὶ ἐπιστολαὶ τοῦ Ρακίνα, γραφείσαι κατὰ τὸ 1693. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν στρατάρχην Λουξεμβούργ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς νίκης τοῦ Noerwinde. Ὁ Λουδοβίκος ΙΔ' ἐξελέξατο τὸν Ρακίναν, οἰκεῖον τῷ νικητῇ, ὅπως ἀπευθύνῃ αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας του, ὃ ποιητὴς δὲ μὴ ἀρκοῦμενος εἰς ταύτας ἀφηγεῖται ἐν ταῖς ἐν λόγῳ ἐπιστολαῖς τὸν βίον ὃν διήγεε τότε ἡ αὐτῇ ἐν Marly.

— Ἡ βωσσικὴ ἐπιτροπὴ ἡ ἀναλαβοῦσα τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Μεγάλου Πέτρου συνήθροισεν πλείονας τῶν ὀκτακισχιλίων ἐπιστολῶν, καὶ ἄλλα ποικίλα ἔγγραφα. Μεταθῶ δ' ἄλλων κατέχει τετράδια τοῦ ἀποστράτορος, ἐφ' ὃν ἔγραψεν, ὅτε ἦτο πολὺ μικρὸς, καὶ ἐπιστολὴν ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς τὴν μητέρα του κατὰ τὸ 1688, ἐν ἡλικίᾳ ἑξ ἑτῶν, ἐν τῇ

ὁ νέος πρίγκιψ περιγράφει διαφόρους ἔργασίας, τὰς ὁποίας εἶχεν ἰδεῖ ἐκτελουμένας ἐν τινὶ ναυπηγείῳ. Ἡ ἀλληλογραφία δημοσιευθεῖται λίαν προσεχῶς.

— Κατὰ μαρτυρίαν αὐτόπτου, ἀπερχομένην εἰς τὸν ἕκτον αἰῶνα, ἡ Ῥώμη κατεῖχε περὶ τὰ τετρακισχίλια ὀρειχάλκινα ἀγάλματα, ἐξ ὧν σήμερον μόνον δώδεκα διασώζονται ἐν Ῥώμῃ καὶ ἀλλαχῶ. Τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον, κατὰ τὴν ἑμελιώσιν νέου τινὸς θεάτρον ἐν Ῥώμῃ, ἀνεκαλύθη ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ναοῦ τοῦ Ἥλιου, ἐν μέσῳ διαφόρων συνιρμιμάτων καὶ στηλῶν ὀρειχάλκινων ἀγαλματῶν, καλλίστης ἑλληνικῆς τέχνης, παριστῶν νικηφόρον ἀθλητὴν, ὅστις, ἂν ληρθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ περὶ τῶν ἔργων τοῦ Λουσιππου πληροφορίαι τοῦ Πλινίου, φαίνεται ὅτι ἐποιήθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἑκσίνου γλύπτου, τοῦ ὁποίου τὰ ἔργα δὲν ἦσαν ὀλιγώτερα τῶν 1500. Πρὸ τούτου δὲ καὶ ἕτερα, ἐπίσης ὄραλα, ἀνεκάλυψιν ἐγένετο ἀνδριάντες παλαιστοῦ ἐν στάσει ἀναπαύσεως μετὰ τὸν ἀγῶνα καθήμενου καὶ στηρίζοντος τοὺς ἀγκῶνας ἐπὶ τῶν γονάτων.

— Ἐξεδόθη ἐν Παρισίῳ «Τὸ βιβλίον τῶν συλλεκτῶν», ἐν ᾧ πληρέστατα καὶ μετὰ μεγίστης ἀκριβείας τὸ πρῶτον ἤδη παρέχονται παντοῖαι πληροφορίες περὶ παντὸς εἶδους συλλογῶν. Ἐν αὐτῷ ἀναφέρονται χιλιάδες φιλοτέχνων γάλλων, βέλγων, ἰταλῶν, ἀγγλων καὶ ἄλλων, ὡς καὶ τὰ εἶδη τῶν συλλογῶν αὐτῶν. Τὴν πρώτην τάξιν κατέχουσιν οἱ προσθευαὶ οἱ διαπεπιστευμένοι παρὰ τῇ αὐτῇ τῆς Γαλλίας ἀπὸ τοῦ 1662 μέχρι τοῦ 1786, οἱ λαβόντες δῶρα παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας, ὡς καὶ οἱ ἐν τῇ αὐτῇ, ὅτινες ἐγένοντο ὁμοίας εὐνοίας ἕξιοι κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον. Τὸ βιβλίον εἶνε πλῆρες ἀνεκδότων ἐγγράφων, διδασκόντων μεταξὺ ἄλλων καὶ περὶ τῶν τεμβακοθηκῶν πάσης ἐποχῆς, ταμβακοθηκῶν διπλωματικῶν, ἱστορικῶν, πολιτικῶν, περὶ συλλογῶν ὑπουργίας, ὀρολογιοποιίας, χρυσοχοίας, κεραμικῆς, ὑφασματουργίας, μουσικῶν ὄργάνων, ὡς καὶ πολλῶν ευφυῶν ἀνεκδότων.

— Ἡ ἐθνικὴ πινακοθήκη τῆς Οὐγγαρίας ἀπέκτησε δύο σπουδαίας εἰκόνας τοῦ Girolamo da Libre καὶ τοῦ Rembrandt, παραχωρηθείσας αὐτῇ ὑπὸ τοῦ δουκῆ τῆς Ὁμάλης ἐπ' ἀνταλλαγῇ ἑτέρας μικρᾶς εἰκόνας τοῦ Bernet, χρονολογούμενης ἀπὸ τοῦ 1782 καὶ παριστώσης δύο τῶν προγόνων τοῦ δουκῆ.

— Ἐν Μιλάνῳ ἐωρτάσθη ἡ ἑκατονταετηρὶς τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου ποιητοῦ τῆς Ἰταλίας Ἀλεξάνδρου Μαντσόνι. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ πλείστα ὕσαι ἐδημοσιεύθησαν περὶ αὐτοῦ πραγματεῖαι, βιογραφίαι, κριτικαὶ ἐπανορθώσεις, κ.τ.λ.

— Ὁ Γρηγόροβιτς, εἰς τῶν διαπρεπῶν μυθιστοριογράφων τῆς Ῥωσσίας, συναμιλλώμενος τῷ Τουργιένεφ, Δοστογιέβσκη, Τολστόφ, ἐδημοσίευσεν μετὰ εἴκοσιν ἑτῶν αἰωπῆν τοῦ «Ἀκροβάτας τῆς ευποίας», μυθιστόρημα πλῆρες πνεύματος καὶ ἐμπνεύσεως, ἐν ᾧ διαγράφονται μετὰ βαθείας ἀκριβείας χαρακτηριστικῶν εἰλημμένοι ἐκ τῆς βωσσικῆς κοινωνίας.

— Ἐπαινεῖται ὡς ἔργον ἄξιον ἀναγνώσεως, εἰ καὶ πολὺ κατώτερον τῶν ὁμοίου εἶδους συγγραμμάτων τοῦ Μιραβῶ, τῆς Στάελ καὶ τοῦ Ἄντε, τὸ βιβλίον ὑπερ ἐσχάτως ἐδημοσίευσεν ὁ γάλλος δημοσιογράφος Amédée Pigeon ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Γερμανία τοῦ Βίσμαρκ». Τὰ τέσσαρα μέρη εἰς ἃ διατερεῖται τὸ σύγγραμμα πραγματεύονται περὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Βίσμαρκ, περὶ τῆς γερμανικῆς αὐτῆς, περὶ Βερολίνου καὶ περὶ τῶν γερμανικῶν ἐπαρχιῶν. Ἐκτὸς δ' αὐτῶν ἐν ἰδίῳ κεφαλαίῳ ὁ συγγραφεὺς ἀναλυεῖ τὸ *Sedán*, γερμανικὴν τράγηδιαν τοῦ Henri Hart, καὶ ὁμιλεῖ περὶ τῶν γερμανῶν συγγραφέων καὶ τῆς φιλολογίας αὐτῶν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μελέτη περὶ τῆς μονοχρόνου λιθοτριφίας κατὰ Bigelow ὑπὸ Δ. Σπ. Μπαλάνου, διδάκτορος τῆς Ιατρικῆς, βοηθοῦ τῆς χειρουργικῆς κλινικῆς ἐν τῷ νοσοκομείῳ «Ἑλπίς». Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Γεωργίου Σ. Σταυριανοῦ. 1885. 8ον, σελ. 87.

Περὶ τοῦ κοιλιακοῦ τύφου ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Γεωρ

γίου Χ. Βάφα. Πραγματεία βραδευθείσα εν τῷ Συμβουλευτικῷ ἄγωνι τοῦ 1884. Τεύχος πρῶτον. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς « Ἐνώσεως » 1885. 8ον, σελ. 80.

Περὶ ἀφομοιωσέως τῶν φωνῶν ὑπὸ Σπ. Μηλιαράκη, διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἱατρικῆς. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστού. 1885. 8ον, σελ. 67.

Περὶ ἀδεκτικῆς καὶ ποιητικῆς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ γραμματικῇ. Λόγος ἐκφωνηθεὶς τῇ 16 Δεκεμβρίου 1884 ὑπὸ Κωνσταντίνου Ν. Κωστή, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς νομικῆς σχολῆς ἀναλαμβάνοντος ἐπιστήμης τὴν πρωτανείαν. Ἀθήνησι, τυπογραφεῖον Ἰω. Ἀγγελικουλοῦ. 1885. 8ον, σελ. 39.

Excerptorum Constantini de natura animalium libri duo Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani, Timothei aliorumque eclogis edidit Spyridon P. Lambros. Berolini (Reimer) 1885. (σελ. XX—282).

Τὰ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευθέντα δύο βιβλία τῆς Περιζῶν Ἐκλογῆς Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, τὰ ὁποῖα ἀνεῦρεν ἐν ἔτει 1880 ἐν Ἀθωνικῷ ὁ κ. Λάμπρος ἐξεδόθησαν consilio et auctoritate τῆς βασιλικῆς Ἀκαδημίας τῆς Πρωσίας ὡς Ἀριστοτελικὸν Παράρτημα. Εἶνε δὲ πλείστον λόγῳ ἄξιον τὸ δημοσίευμα τοῦτο, ὡς ἄλλως δύναται τις καὶ ἐκ τούτου μόνου νὰ εἰκάσῃ, ὅτι τὴν ἐκδοσὶν αὐτοῦ ἀνέλαθεν ἡ Πρωσικὴ Ἀκαδημία, ἡ δὲ πλήρης ἐπιγραφή αὐτοῦ εἶνε « Συλλογὴ τῆς περιζῶν ἱστορίας, γεωσιῶν, πτηνῶν τε καὶ θαλασσιῶν, Κωνσταντίνῳ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ καὶ αυτοκράτορι ῥηλοποιήσῃ. Ἀριστοτέλους τῶν Ἀριστοτέλους περιζῶν ἐπιτομῆ, ὑποτιθέμενα ἐκίστη ζῶσα καὶ τῶν Ἀλιανῶν καὶ Τιμοθέου καὶ ἑτέρας τισί περι αὐτῶν εἰρημένων. » Καὶ τὸ μὲν πρῶτον τῆς Συλλογῆς μέρος εἶχεν ἤδη ἐξευρεθῆ καὶ δημοσιευθῆ ὑπὸ τοῦ Rose, ὡς τε ἡ νῦν γενομένη ὑπὸ τοῦ κ. Λάμπρου ἐκδοσις εἶνε κυρίως δευτέρα ἐκδοσις παρασκευασθεῖσα διὰ νέας ἀντιβολῆς, μετὰ πολλῶν διορθώσεων, ὧν τὸ ὄρθον ἐπεκύρωσε τὸ κατόπιν εὐρεθὲν Fragmentum Parisinum (σελ. VI τοῦ προλόγου), τὸ δὲ δεύτερον μέρος νῦν κατὰ πρῶτον ἐκδίδεται, λείπονσι δ' ἐτι οὕτω δυστυχῶς ἀνευρεθέντα τὸ τρίτον καὶ τέταρτον τῆς Συλλογῆς μέρος. Πάντα τὰ γραμματολογικὰ ζητήματα καὶ πρὸς τὴν ῥηθείσαν Συλλογὴν σχετικὰ μετὰ πάσης ἀκριβείας ἠρεύνθησε καὶ διεκρίνησεν ὁ φιλοσοφικῶς ἐκδόστης ἐν τῷ προεταγμένῳ προλόγῳ, ἐνθα ἀναγράφονται καὶ ἑτέροις ἐκείνῳ συγγραφεῖ, ὡν χωρία ὑπετίθησαν ἐκίστη ζῶσα, δηλαδὴ ὁ Ἀγαθαρχίδης, ὁ Βασίλειος, ὁ Φιλοστόργιος, ὁ Κτήσιος. Διὰ τοῦ δευτέρου μέρους γίνεται κατὰ πολλὴ γνωστότερος ὁ τίως ἀτελὸς μόνον γνωστός μάλιστα ἐκ τῶν Ἐκλογῶν αὐτοῦ τῶν ὑπὸ M. Haupt ἐν τῷ Hermes (γ' τόμ. 1869) καὶ ἐν τοῖς Opusculis (III 272—302) δημοσιευθειῶν Τιμόθεος, περὶ οὗ γράφει ὁ Σουδάς: « Τιμόθεος Γαζίας γραμματικὸς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλέως, εἰς δὲ νῦν καὶ τραγοῦδιαν ἐποίησε περὶ τοῦ δημοσίου τοῦ καλουμένου χρυσαργύρου. Ἐγράψε δὲ καὶ ἐπικτικὸν περὶ ζῶων τετραπόδων [θηρίων] τῶν παρ' Ἰνδοῦ καὶ Ἀραβί καὶ Αἰγυπτίας καὶ ὅσα τρέφει Αἰθίῃ καὶ περὶ ὀρνέων ζῴων τε καὶ ἀλλοκότων καὶ ὄψεων βιβλία δ' ». Ἐπὶ τούτου τοῦ ἐπικτικῶς τοῦ Σουδά βασιλευμένου ὁ κ. Λάμπρος ἐκράζει τὴν εἰκόσιν ὅτι ἴσως ὁ Τιμόθεος ἐμετῆθη τὸν Ὀππιανὸν ὄχι μόνον κατὰ τὴν ὕλην τῆς πραγματείας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ εἶδος, ἐμμέτρως διαλαβὼν περὶ ὧν διέλαβε ζῶων, ἀπιθανωτέρας οὐσης τῆς γνώμης ὅτι ὁ Τιμόθεος δύο περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἔγραψε πραγματείας, τὴν μὲν ἐμμέτρων τὴν δ' ἄλλην ἐν λόγῳ πεζῷ. Ἄλλ' ὁ καθηγητὴς Diels, εἰς δὲ νῦν εἶνε ἀνακατεμένη ἡ διεσθονικὸς τῶν Ἀριστοτελικῶν δημοσιεύσεων τῆς ἐν Βερολίῳ Ἀκαδημίας, δι' ἰδίαν ὑποσημείωσιν (σελ. XIII τοῦ προλόγου) διηλοῖ ὅτι καὶ αὐτὸς μὲν δὲν ἀποδέχεται τὴν γνώμην περὶ διπλῆς τοῦ Τιμοθέου συγγραφῆς, ἀλλ' οὐδὲν ἔχον ἀποκρούει καὶ τὴν εἰκασίαν ὅτι αἱ ἐν τῇ Συλλογῇ τοῦ Κωνσταντίνου περιουθεῖσαι ἐκ τῶν τοῦ Τιμοθέου ἐκλογαὶ προήλθον ἐξ ἐμμέτρων ὄθεν πραγματείας αὐτοῦ, ἐρμηνεύει δὲ τὸ ἐπικτικὸν ὡς ὄθεν δηλοῦν τὴν ποιητικὴν ἐκείνην καὶ ἀνοοσιον καλλιπέειαν, ἐρ' ἡ ἀκαχῶντο αἱ εἰς ἄκρον περὶ τοὺς λόγους ἐπιτετηθευμένοι σοφισταί. Μὴ ἐπιμένοντες πλείστορον εἰς τὴν δυσδιάλυτον τοῦτο ζήτημα νομίζομεν ὅτι ἕτερός τις ἰσχυρισμὸς τοῦ κ. Λάμπρου εἶνε τῷ ὄντι ἀνεπίδεκτος ἀντιρρήσεως. Ἀποδεικνύει δηλαδὴ (σελ. IX) ὅτι διπλῆ ὑπῆρχε κατὰ τοὺς μέσους λεγομένους αἰῶνας ἐκδοσις τῆς Περιζῶν συγγραφῆς τοῦ Ἀλιανῶν, μία μὲν ἐκτενεστέρα, τὸ « πλάτος », κατὰ τὴν παρὰ τοῖς τότε συνήθει ἐκφρασίαν, ἕτερα δὲ συνο-

πικωτέρα, τὰ δὲ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου ἐπιχειρήματα φαίνονται εἰς ἡμᾶς ἀκαταμάχιστα.

Τὸ δὲ καίμενον ἐξετησμένον μὲν μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς κριτικῆς ἀκριβείας, ὅσον ἐξ ἐπιπολασιώτερης ἀναγνωσεως ἠδυνήθημεν νὰ παρατηρήσωμεν, συνεπληρώθη δὲ καὶ διὰ διπλῆς σειρᾶς ὑποτελιδίων σημειώσεων, τῶν μὲν κριτικῶν, ἀναφερομένων δηλαδὴ εἰς αὐτὴν τὴν καίμενον τὴν ἀποκατάστασιν, τῶν δὲ συγκριτικῶν, ὡς ἐνομοίωσαν καλὸν νὰ τὰς ἐνομοιάσωμεν. Αὐταὶ δὲ κυρίως ἀποτελοῦνται: ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν πρὸς τὸ καίμενον σχετικῶν γλωσσίων τῶν συγγραφεῶν, εἰς ἃ ἐκείνῳ ἀναφέρεται. Οὗ σμικρὸν δ' ἐπικουρίαν θὰ παρέχουσιν εἰς τοὺς κάμνοντας χρῆσιν τοῦ βιβλίου οἱ ἐπιτεταγμένοι τρεῖς πίνακες ἐξ ὧν ἕκαστος εἰκασίαι καὶ τριῶν τελιδίων συγκρίσεις, πρὸς παρασκευὴν καὶ συντάξιν τῶν ὁποίων ἐπὶ ὄνησιν ἀληθῶς ὁ συγγραφεὺς ἴσα πρὸς τὴν ὀφείλειαν, ἢς ἐκείνῳ γίνονται πρῶτον. Τούτων δ' ὁ μὲν πρῶτος περιέχει τὰ ὀνόματα τὰ ἐν τῇ Συλλογῇ ἐπανωθέντα, ὁ δὲ δεύτερος ὁ καὶ ἐκτενεστάτος, τὰς λέξεις, ἃς οὕτω συνέλεξε ὁ ἐκδόστης, ut novorum scriptorum plenus fere sermo exhiberetur, Aeliani potissima quaeque excerperentur, ὡς λέγει ἐν τῷ τίτλῳ τοῦ προλόγου, ὁ δὲ τρίτος τοὺς ἐν ταῖς σημειώσεσιν ἀναφερομένους συγγραφεῖς. Ἐπονταί μετὰ τοὺς πίνακας δύο τελιδίων προσθήκαι καὶ διορθώσεις. Ἄν δ' ἀκόμη καὶ τοῦτο προσέθεταμεν, ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ πίνακι ὅσαι λέξεις δὲν εἶνε ἀκόμη τεθησαυρισμέναι ἐν τοῖς λεξικαῖς ἐπισημειώθησαν δι' ἀστερίσκου, ὅτι ἔχωμεν εἴη ὅσα καὶ ὁ ἕλερος τοῦ Δελτίου τῆς « Ἐστίας » καὶ ὁ προορισμὸς αὐτοῦ ἐπιτρέπεται περὶ τοῦ ἐξιολογητάτου τούτου βιβλίου, τὸ ὅποσον δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον.

ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ

Ἀπριλίου 12, Παρασκευῆ.

Πᾶσα ἡ ἔθδομος διήλθεν ἐν τῇ μεγάλῃ φροντίδι τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Κατὰ τὰς παραμονάς, αἱ συγκενήθειαι τῆς προσδοκίας, αἱ προπαρασκευαί, αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διὰ τῶν ἐπιστήμων ἀνὰ τὰς ὁδοὺς διαδηλώσεων τῶν Ἀθηναίων ἐκλογέων τὴν Κυριακὴν ὁ πυρτός τῆς ψηφοφορίας, τὰς ἀκολούθους ἡμέρας αἱ μέρματα περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, πολιτικὰ τοῦ τηλεγραφικοῦ γραφείου πρὸς λήψιν εἰδήσεων, γενικὴ ἀνάγνωσις ἐφημερίδων, ἐκπλήξεις, λύκαι, πανηγύρεις τῶν νικητῶν, τὰ ἄθη τῷ Ἀπριλίῳ μεταβαλλόμενα εἰς μεγαλοπρεπεῖς στεφάνους, προσηφερόμενοι εἰς τοὺς ἐπιτυχόντας, τῶν ὁποίων αἱ ἀβουασίαι τηροῦσιν ἐτι ἐν τῇ κοινοτομίᾳ αὐτῶν ἀταξίᾳ τὰ ἴχνη τῶν ἐπιδορῶν τῶν ψηφοφόρων.

Μετ' ἀξιοπαινοῦ ἐλευθερίας καὶ τάξεως ἐνηργήθησαν αἱ ἐκλογαὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ἐν γένει, ἐκτός δυσαστέων τινῶν ἐπισποδίων, ἀπαιρητικῶν ἕλλως τε ἐν ἡμέραις ὄργασμοῦ. Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκλογῶν ἐκρίθη ὅτι ἠττηθῆ ἡ Κυβέρνησις, ἐνεκα τῆς ἐν αὐταῖς ὑπερισχύουσας τῶν ὑποψηφίων ἐκείνων, οἵτινες ἔθετεθσαν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τῶν ἀντιπολιτευομένων. Συνεπῶς ἡ Κυβέρνησις ἔκρινε πρῶτον, αὐτοσχεῶς ὑπείκοσα εἰς συνταγματικὸν νόμιμον, τὸ πρῶτον ἤδη, ὡς νομίζομεν, ἐφαρμοζόμενον παρ' ἡμῖν, νὰ ὑποβάλῃ τὴν παρτίτησιν αὐτῆς πρὸς τὸν ἐν Κερκύρᾳ διαμένοντα βασιλέα, ὅστις οὕτω ἠναγκάσθη νὰ ἐπισπῆσθαι τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ ἐνταῦθα. Ἀπὸ τούτου παρατηρεῖται ὅτι ὅλως νῆα ἔσται τῆς νέας βουλῆς ἡ ὕψις, ὀλίγον ὑπενωμοίωσται τὴν προκείμενον αὐτῆς. Ὑπὲρ τοὺς 130 βουλευταὶ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τὴν προσεχῆ περίοδον δὲν ἤξουσιν τῆς τιμῆς τοῦ βουλευτῆρος κατὰ τὴν παρελθούσαν, τινὲς δὲ τὸ πρῶτον θέλουσι παρακαθήσει εἰς βουλευτικὰ ἰδιώτικα. Παλαιοὶ βουλευταί, ἀποτυχόντες ἤδη κατὰ τὰς ἐκλογάς, ὑπολογίζονται 115 περίπου. Μεταξὺ αὐτῶν καταλέγονται ἱκανοί, τυγχάνοντες ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου, πρὸς δὲ καὶ τινες ἰδιορρυθμοὶ τύποι βουλευτῶν, λίαν δημοτικοὶ παρ' ἡμῖν.

Ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς τὸ ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Κορίνθου ἱερομολόγιον τῶν παλοπονησιακῶν σιδηροδρόμων, μετ' ὃ ἤρξατο ἡ λειτουργία τῆς νεωστὶ παρατεθείσης γραμμῆς. Κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς τὸ μήκος τοῦ ἐκ Πειραιῶς εἰς Κορίνθον συντελεσθέντος μέρους εἶνε 109 χιλιομέτρων, ἄπαν δὲ τὸ μήκος τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι

Πατρῶν εἶσται 397 χιλιομέτρων, ἢ δ' ἀπὸ Κορίνθου εἰς Ἄργος καὶ Ναύπλιον κατασκευαζομένην προεκβολὴν 56 χιλιομέτρων. Ἡ προεκβολὴ αὕτη, ἐὰν ἐπιτελεσθῆσιν αἱ ἐργασίαι, εἰκάζεται ὅτι ἔσται παρατεταμένη κατὰ τὸν προσεχῆ Δεκέμβριον, ἢ δὲ μέχρι Πατρῶν γραμμὴ κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ προσεχούς ἔτους.

ΕΚΛΕΧΘΕΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Ἀττικῆς, Δ. Ν. Καλλιφρονῆς, Ἄρ. Οἰκονόμου, Ἀντιζυγομαχίας, Ἄγγελος Βιάχος, Δ. Ράλλης, Ρ. Χαϊδᾶς, Ν. Λεβίδης, Ἄλ. Ψύλλας, Ἄγυθας, Μπαζῆς καὶ Ἀπ. Φιλιππίου. Αἰγιάδας, Γ. Μεσηνίου καὶ Α. Παναγιωτοπούλου. Αἰγίνης, Σ. Μαρκέλλος. Ἀλμυροῦ, Δημ. Οἰκονομίδης καὶ Δημ. Παρνασσίδης. Ἀνδρου, Κ. Ἀργυροπούλου, Δημ. Καίρης, Καμπάνης. Ἄργους, Γ. Τσωκρῆς, Ἄγγελος Γεωργακάς καὶ Παπαλεξιόπουλος. Ἀρτης, Κ. Καραπάνος καὶ Π. Γαρουφαλῆς. Βάλτου, Ἄβ. Ἰσικός καὶ Βλάσιος Βαλτινός. Βώλου, Ι. Καργάλης, Ν. Ἀετῆς, Χατζηκυριακῆς, Ἀγγελίδης, Ἰωαννίδης, Γ. Φιλάρτος. Βονιτσῆς καὶ Ζηρομέρου Δ. Γρίδας, Τ. Μυρομαχίτης, Γ. Τσίλιος, Γόρτυνος, Θ. Δηλιγιάννης, Α. Ἀθνασιάδης, Γ. Ἀντωνόπουλος, Β. Νικολοπούλου, Κ. Μαντζουράνης, Ἠλ. Παλιμῆδης, Γουβίου, Κ. Κοσσονάκος, Χ. Τζανατάκης. Δομοκοῦ καὶ Φαρσάλων Σκελλεριδῆς καὶ Δημολοῦλιας. Δωριδος, Θ. Μαργῆλος, Γ. Λουδοβίχης, Κ. Ἀναγνωστόπουλος. Ἐπιδαύρου Α. Μιχαήλ, Ν. Παπαμιχαήλου, Π. Ρίτσος, Ι. Καπιτάνης. Ἐρμιονίδος, Α. Βούλγαρης καὶ Α. Βασιλείου. Ἐύρωστας, Χατζόπουλος, Τσιτσάρας, Ζηνοπούλου, Βουλιπώτης, Φαρμακίδης, Ζακύνθου, Λομβάρδος, Ρ. Ρώμας, Φ. Κορρέ, Α. Λούνηρης, Βούλτσος. Ἡλείας, Σ. Στεφανόπουλος, Γεώργιος Κρεστένης, Ἀντώνιος Πετραλιάς, Χρήστος Στεφανόπουλος, Γεώργ. Ἡλιόπουλος, καὶ Α. Δελιγιάννης. Θησῶν, Σ. Κουκουλέας, Ε. Δημητρίου, Γ. Πετούσης. Θήρας, Μαρκεζίνης, Συνοδινός, Ἰωάννης Ἀνεξάρτητος. Ἰθάκης, Π. Μαυροκέφαλος, Σ. Πετρίδης. Καλαβρυτίων, Ἄβ. Γ. Πετιμεζῆς, Ἄλ. Ζαίρης, Ἀργύριος Διμαρτόπουλος, Ἄλ. Φωτῆλας, Ἄβ. Α. Πετιμεζῆς. Καλαμακάκας, Γ. Σιδιτανίδης, Γιαννουῦτος Τάκης, Κ. Ἀλεξιάδης. Καλαμών, Περρωτῆς, Κάρσωνας, Μαυρομιχάλης, Τζίνος. Καρδίτσας, Α. Τερτίπης, Καλαμακάκας, Γ. Φραγκίδης, Τιμ. Ἀδαμόπουλος, Ι. Παλιόσκας, Α. Φαλάγγος. Καραυσίας, Παπαγεωργίου, Αεθίντης, Μέρμηγκας, Νικολαΐδης, Μπαλάρας. Κέας Γ. Κόρπας, Γ. Ἰερωνιμῶν. Κερκύρας, Γ. Θεοτόκης, Ν. Βασιλάκης, Ι. Τόμπρος. Κορινθίας, Α. Δημητριάδης, Α. Μεντζελόπουλος, Α. Πετρίδης, Γ. Πετρούλιας, Γ. Κούστας. Κριναΐδας, Θεόδωρος Μεταξῆς, Ἄνδρ. Μεταξῆς, Ν. Βαλσαμάκης, Δ. Σπινέλης. Κυθήρων, Π. Κορωνάτος, Ι. Νικηφοράκης, Α. Μπαρμπαρήγος. Κυνοβρίας, Κατσικόπουλος, Σταματόπουλος, Καρδάρης, Καλαμοβουλῆς. Λακεδαιμόνης, Δημητριάδης, Βαλασόπουλος, Μαυρομιχάλης, Ματάλας, Σαλταπίρης, Μελετιόπουλος. Λαρισσῆς, Ἰσχυράκος, Μαρκίδης, Φίλιος, Γαλιάνης. Λεσθαδίας, Ν. Μπουρίδης, Α. Παπασταθόπουλος, Μ. Λάππας. Λευκάδος, Γ. Σέρβος, Τσαρλαμπᾶς, Ἀσπρογέγκας. Λοκρίδος, Γαβριήλ. Ἄβ. Βούτσιας, Χαλκικόπουλος. Μαντινείας, Κωνσταντόπουλος, Ματίντας, Βίρβογλης, Κολοκοτρώνης, Σκελλερτοπούλου, Χρηστόπουλος. Μεγαλοπόλεως, Ἠλίας Φλέσσας, Σκελλεριδῆς, Βούτυνας. Μεγαρίδος, Σ. Δραχούνης, Ν. Φιλάρτος. Μίσσης, Κ. Βασιλάκης, Σ. Ἀλαμάνος, Κ. Παγκράτης. Μεσολογγίου, Χ. Τρικοῦπης, Α. Δελιγεωργῆς, Κ. Βαλτινός. Μεσσήνης, Κ. Κομμουνόπουλος, Σπ. Ἀντωνόπουλος, Α. Λυμπερόπουλος, Ι. Νικολαΐδης. Μήλου, Α. Πρεζάνης, Ι. Νοστράκης. Νάξου, Κ. Δαμιράλης, Ν. Κρίστης, Ε. Μωκνός. Ναυακτίας, Γ. Σισμάνης, Ν. Φαρακῆς, Ν. Κωνσταντῆς. Ναυπλίας, Ἄλ. Ἀντωνόπουλος, Χ. Φικιώτης. Ζηροχωρίου, Κ. Σινέλης, Ι. Χρησίδης. Οἰτύλου, Α. Καπετανάκος. Μαυρομιχάλης, Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης, Ἠλ. Μαυρομιχάλης, Κυριακούλης Μαυρομιχάλης. Ὀλυμπίας, Ἀσημάκης Χρηστόπουλος, Ἄβ. Παναγιωτοπούλου, Ζαφ. Ζαφειρόπουλος. Ὀρους, Π. Κωνσταντῆς, Α. Ἀγάθος, Α. Λαζαρχῆς. Πάλης, Γ. Σκαλτσούνης, Φορέστης, Ρουχωτάς. Παζῶν, Νικόλαος Κάρκας. Παρνασσίδος, Α. Σιμόπουλος, Α. Καραβιθανός, Α. Μαρῆς. Πατρῶν, Ἀριστομ. Κοντογούρης, Α. Γεροκωστόπουλος, Ἀντώνιος Ἰρι-

κάκης, Α. Ἰρηγόπουλος, Ν. Κουμανιώτης, Γ. Τσερτίδης. Πυλίας, Ν. Μισυράλης, Α. Μισυράλης, Καραπάνος ἢ Δ. Τριγγέτας. (Οἱ δύο τελευταῖοι ἰσοψηφοῦσιν, ἐπομένως θὰ ἀπορρασιθῆ διὰ κλήρου τίς ἔσται ὁ τρίτος βουλευτὴς Πυλίας). Σάμης, Ἄντυπας, Ζερβός, Φλωριάς, Σκοπέλου, Κ. Ρεμπάκης, Ν. Γεωργιάδης, Σπαταῶν, Α. Γουδῆς, Γ. Αλωνιάδας. Σύρου, Α. Μάσχος, Α. Τόμαν, Α. Συγγρός, Ι. Κεχαγιάς, Α. Μαυρογορδάτος. Τζουμέρκων, Ι. Καραπάνος, Κ. Κοττίκας, Τίχων, Ν. Δρόσος, Γρηγ. Μαυρομαρῆς καὶ Ι. Ζαλιώτης. Τριφυλίας, Γεώργ. Κανούτας, Νικόλ. Γκίκας, Σ. Χατζηγάκης, Κ. Στέφος Τριφυλίας, Σ. Σωτηρόπουλος, Δ. Ἀντωνορόπουλος, Κ. Πονηρόπουλος, Γρ. Μανούσος. Τριωνίας, Γεώργιος Στάκος, Ἄβ. Τριγωνῆς. Τροιζηνίας, Κ. Κοριζῆς, Β. Δροσινός. Τυρνόβου Ι. Παπαδόπουλος, Μουζῆς. Ὑδρας, Ἐλευθέριος Ι. Κωνσταντινῆς, Κριεζῆς, Γκίκας, Φωτιώτιδος, Κομνᾶς Τρίκας, Κ. Χατζίσκος, Ν. Κοντογιάννης. Ἡρ. Τσάλλης, Θεμ. Παπακώστας. Χαλκίδος Ν. Καλογερόπουλος, Μ. Ἀβέρωφ, Β. Βουδούρης, Κριεζώτης. Νέων Φαρρῶν, Παπανικολῆς καὶ Καλάρης.

ΑΛΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ἐπιδήμῳ. Βεβαίως ἐπιτρέπεται. Μάλιστα κατὰ τὸ 1871 συνετάχθη νομοσχέδιον, κατ' ὃ ἐπεκτεινομένης τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας εἰς τὸν νομόν, καθιερούτο ἅμα καὶ τὸ ἐνιαῖον τῆς ψήφου. Ἀλλὰ μέχρι τοῦ νῦν δὲν ἀπέβη δυστυχῶς δυνατὴ ἡ ψήφισις αὐτοῦ.—κ. Μ. Κ. Ν. Σύρον. Θέλωμεν σῆς ἀπαντήσῃ ἀφοῦ ἄδωμον τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες.—κ. Ι. Μ. Μάλιστα. ὑπὸ τὸν τίτλον «Napoléon le petit». Λέγεται δὲ ὅτι ὁ Οὐγγῶ, ἀφοῦ τὸ ἐτελείωσεν, ἐπέγραψεν ἐπὶ τῆς φιάλης ἐν ἣ περιείχετο ἡ μελάνη, δι' ἧς ἐγράφη, τὸ δίστιχον τοῦτο:

De cette bouteille sortit Napoléon le petit.

Κυρία Ε. Ν. Σ. Πάτρας. Ἀμρότερον λαμβάνετε ταχυδρομικῶς τὸ ἀντίστοιχον μετὰ τοῦ τῆς συνδρομῆς ἐλήθησιν παρὰ τοῦ κ. Κ. Β.—κ. Χ. Ν. Παριῶν. Ὑπάρχει εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν καὶ πωλεῖται ἀντὶ δραχ. 14.—Φιλίστορι. Ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανὸς ὁ Β', (681 μ. Χ.), ὅστις καὶ ἀπεκλήθη ῥινόκερως, διότι ἐνεκα τῆς θηριωδίας αὐτοῦ διωχθεὶς ἐκ τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἐρρινοτομήθη ὑπὸ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Ἀετίου, ὅστις καὶ τὸν ἐξώρισεν εἰς Κερσῶνα.—κ. Α. Κ. Δ. Ζάκυνθον, Π. Μ. Σύρον, Ι. Κ. Ναύπλιον, καὶ Φιλεκαυτευτικὸν Σύλλογον «Ξενοφάντα», Τραπεζοῦντα. Ἐλήθησαν.—κ. Σ. Β. Βράϊλαν. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. Εἰς ἐπιστολὴν σας ἀπηντήσαμεν ταχυδρομικῶς.—κ. Ν. Μ. Ἐνταῦθα. Συνεμμορφώθημεν τῇ ἐπιστολῇ σας.—κ. Κ. Β. Μ. Καὶ μὴ δημοσιεύομενα ἐτι δὲν ἐπιστρέφονται.—κ. Ν. Αἰρωτέρωτον τὸ δεύτερον. Εἶνε μὴδὲν τὸ πνεῦμα εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅταν μετ' αὐτοῦ δὲν συναίῃ οὗτος καὶ τὴν δύναμιν τοῦ χαρακτῆρος. Ὅταν τις κρατῇ τὸν φανὸν τοῦ Διογένη, πρέπει νὰ κρατῇ συνάμα καὶ τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ.—κ. Ι. Μ. Τρίπολιν, Γ. Κ. καὶ Ο. Σ. Ὁδησόν, Ε. Τ. Κωνσταντινούπολιν καὶ Α. Φ. Ἐλευσίνα. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.—κ. Ν. Π. Σμύρνην. Παρὰ τοῦ κ. Β. Φ. ἐλήθησαν τὰ σταλέντα. Πλεῖστα εὐχαριστίας διὰ τὴν φιλικὴν φροντίδα. Τὰ φύλλα ἀπεστάλλομεν τοῦ λοιποῦ αὐτόσφ' ἀπεστάλησαν δὲ καὶ ὅσα ἐκ τῶν προηγουμένων μᾶς ἐσημειώσετε.—κ. Γ. Σ. Ν. Κόρινθον. Ἡ ἀπιστολή τῆς χρονολογίας δὲν εἶνε δόξισμος. Καθιερώθη μὲν νὰ ἐορτάζηται ὡς ἡμέρα ἐνάρετος ἡ 25 Μαρτίου, διότι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ ἐπανάστασις ἔλαβε γενικωτέρων χαρακτήρα, φαίνεται ὅμως ὅτι τὸ ἐθνικὸν κίνημα ἤρχισεν ἐν Πάτραις τῇ 21 Μαρτίου, ἡμέρα Γετάρτη, ὡρὰ τρίτη μετὰ μεσημβρίας. Κατὰ τὸν Φιλήμονα (ἐν Προλεγόμ. εἰς Ἀπομνημ. Γερμανοῦ) οἱ Τούρκοι τῆς πόλεως ταύτης ὑποπεύοντες ἐκ τῆς δραστηριᾶς κινήσεως τῶν Ἑλλήνων τὰ ἐπικείμενα «συνηγορικῆσαν μετ' ἐκείνων τοῦ Ἰβίου, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀλλαλάζοντες καὶ πυροβολοῦντες, ἔβαλον πῦρ εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Σταυροῦ, μὴ συγχωροῦντες τὸ σβῆσιν τῆς ἐκτεινομένης πυρκαϊῆς, καὶ ἤρχισαν πολεμοῦντες τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰω. Παπαδιαμαντοπούλου, καὶ ἀντιπολεμοῦμενοι. Θοροῦνται παρευ-

θός ἡ πόλις. Οἱ Ἑπτανήσιοι ἐνοπλιζόνται, καὶ ματαίως ἀγωνίζονται νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ ὁ πρόξενος Γκρίν. Ὁπλιζόνται συγχρόνως καὶ οἱ Πατράσιοι, ἀκολουθοῦν συγκρούσεις εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως, καὶ οἱ Τούρκοι βιάζονται ν' ἀποσυρθῶσιν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν.—κ. Ν. Ι. Π. Κωνσταντινουπόλιν. Ἐλήφθησαν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. Ἀκηνητήσαμεν καὶ ταχυδρομικῶς.—κ. Θ. Κ. Μ. Τρίπολιν. Δύνασ'ε νὰ ἀποστείλῃτε αὐτὴν ταχυδρομικῶς ἐντός ἐπιστολῆς συστημένης.—κ. Ι. Ν. Α. Σὰς εὐχαριστοῦμεν, ἀλλὰ διὰ τὴν «Ἑστίαν» εἶνε ἀκατάλληλον ἀτυχῶς.—**Παρατηρητὴ.** Πνευματώδης ἦσας, ἀλλ' ὄχι καὶ ἀκριθής, ὑπενημίχουσα δὲ τὸ σατυρικῶς ῥηθὲν ὑπὸ τινος ἄλλου ὅτι, ὅταν δύο γυναῖκες συνομιλοῦσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον θέμα τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν εἶνε ἡ κακολογία τρίτης τινός· ὅταν δὲ ἄνδρες εἶνε οἱ συνδιαλεγόμενοι, ἕκαστος αὐτῶν ὁμιλεῖ συνήθως περὶ ἑαυτοῦ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1

Πεδίον εἶμαι πράσινον καὶ θέρους καὶ χειμῶνος,
ἀλλὰ πεδίον ἀβλαβοῦς καὶ διαρκούς ἀγῶνος,
ἐν ᾧ κτυποῦντ' ἀκράτητοι ἢ μ' ἔλιγμοις ποικίλους
δεινοὶ ἔγθροί, ἀλλ' ἐντελῶς ὅμοιοι πρὸς ἀλλήλους.

2

Δὲν ἔχω οὔτε σῶμα,
οὔτε ψυχὴν ἀκόμα,
καὶ ὁμως κἀνὼ τόσας
δουλείας εἰς τοὺς ἀνθρώπους,
καὶ ἔξερω χιλιάς γλώσσας,
καὶ ἔξερω χιλίους τρόπους.
Ἐν τῶν κόσμων ἤν' ἐπάνω
ἀπ' τὴν στιγμήν ποῦ εἶμι
ὁ ἀνθρώπος· καὶ κἀνὼ
καλὰ, κακὰ μαζύ.
Ἐγθρὸ παντοτεινὸ
ἔχω τὴν σιωπὴν.
Ἐάν τί γὰ εἶμαι τάχα;
Κανείς δὲν θά σ' τὸ πῦν,
παρὰ ἐγὼ μονάχα.

ΛΥΣΕΙΣ

1

Τὸ ὄνειρον.

2

Ὁ οἶτος.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐν Ἀθήναις, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ.

Ἄπαντα τὰ εἶδη γραφικῆς ὕλης εἰς τιμὰς μετρίας. Κονδυλοφόροι παντὸς εἴδους, γραφίδες, σφραγίδες χαρασσόμεναι ἐνταῦθα, ἐπισκεπτήρια ἐκτυπούμενα στιγμιαίως. Συνίστηται πρὸ πολλοῦ ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΦΑΚΕΛΟΠΟΙΗΣΙΟΝ, ὅπερ τελειοποιηθὲν ἐσχάτως διὰ προσθήκης νέων μηχανημάτων κατασκευάζει καὶ προμηθεύει φακέλλους τελειοτάτους εἰς τιμὰς εὐθηνότερας τῶν ευρωπαϊκῶν. Τὸ μέγα τοῦτο κατάστημα εἶνε τὸ μόνον προμηθεῖον κατάσειρα τοῦ γνωστοῦ οἴκου Edler καὶ Krische τοῦ Ἀνωτέρου.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

12 Ἀπριλίου 1885

ἄνευ τῆς Κυβερνήσεως		Τρέχουσα Τιμή.
Τῶν 170,000,000 τῶν 5 %	Φρ. χρ.	331.—
" 120,000,000 τῶν 5 "	" "	333.—
" 60,000,000 τῶν 6 "	" "	406.—
" 26,000,000 τῶν 6 "	" "	398.—
" 25,000,000 τῶν 9 "	" "	264.—
" 25,000,000 τῶν 8 "	" "	260.—
" 10,000,000 τῶν 6 "	" "	199.—
" 4,000,000 τῶν 8 "	" "	250.—
" 6,000,000 τῶν 6 "	Δρ. παλ.	90.—
Κτηματικὴ Ὁμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς		
τῶν 60,000,000 μετὰ Λαχζιου φρ.		361.50

Πιστωτικὰ Καταστήματα

ΕΤΑΙΡΙΑΙ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Δρ. ν.	4040.—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα . . . Φρ.	162.—
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστεως "	92.—
Ἐταιρία Μεταλλουργ. Λαυριου . . .	60.—
Σιδηρόδρ. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς . . .	403.—
Ἐταιρία Φωταερίου Δρ.	135.—

Συναλλάγματα

ΛΟΝΔΙΝΟΥ—Τραπεζικόν Ὀψεως	25.95
" " " " " " " " " " " " " "	25.70
ΓΑΛΛΙΑΣ—Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ὀψεως	101 1/2.
" " " " " " " " " " " " " "	100 1/2.

Νομίσματα

Εἰκοσάφραγκον	20.35
Λίρα ὀθωμανικὴ	23.30

ΕΝ Τῷ ΓΡΑΦΕΙῳ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ

Τοῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἀποπέλλονται ταχυδρομικῶς τῇ προσθήκῃ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ταῦτα δὲ δηλοῦσιν οἱ ἐντὸς παρενθέσεων ἀριθμοί.

ΒΑΛΛΑΡΙΤΟΥ (Α.) Ἄπαντα. Τόμος Α' Δραχ.	
Μνημόσυνα — Τόμος Β' Κυρὰ Φροσύνη.	
Ἐκδ. Β'. Τιμὴ καὶ τῶν 2 τόμων	4 (90)
ΒΑΛΛΑΡΙΤΟΥ Ἀθανάσιος Διάκος· Ἀστραπόγιαννος	2.50 (40)
ΚΑΛΛΙΓΑ (Π.) Μελέται καὶ Λόγοι	12.50 (100)
ΚΟΝΤΟΥ (Κ.) Γλωσσικαὶ Παρατηρήσεις	14.— (110)
ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗ (Σ.) Συναγωγὴ λέξεων ἀβησαυριστῶν ἐν τοῖς λεξικοῖς, δεδεμένων	14.— (100)
ΜΑΘΑ (Ζ.) Κατάλογος ἱστορικός τῶν πρώτων ἐπισκόπων καὶ τῶν ἐρετῆς Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκδόσεις Β'. 1884	4.— (40)
ΜΕΝΑΒΕΛΣΙΝΟΣ (Β.) Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1453 ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων μέχρι τῶν καθ' ἡμῶν χρόνων. Μετάφρ. ἐκ τοῦ γερμανικοῦ ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου. Τόμ. 2.	9.— (100)
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ (Ν.) Κυνηγετικά μετὰ εἰκόπων. 1884	10.— (90)
ΠΑΡΑΣΧΟΥ (Ἀχ.) Ποιήματα. Τομ. 3.	13.50 (100)
ΠΑΝΤΑΖΙΑΔΟΥ (Ι.) Λεξικὸν Ὀμηρικόν. Ἐκδόσεις 5' 1885	19.— (100)
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ (Κ.) Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους διὰ τὰ σχολεῖα 1884	80 (30)
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ (Κ.) Ἱστορία Ἀρχαία 1884	5.— (40)
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ (Κ.) Μέση 1884	4.— (40)
ΧΡΥΣΟΧΟΥ (Μ.) Χάρτης Ἡπειρωθεσσαλίας Ἐκδόσεις Β'.	15.— (100)
ΨΑΡΑ (Π.) Ὁ Ζηολογικὸς Κήπος τῶν παιδων. Μετὰ ὀρατιῶν χαλκογραφιῶν	2.25 (30)